

Zdanie odrębne do uchwały Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 25.04.2013 r.

**w sprawie uchwalenia aktualizacji studium uwarunkowań
i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia**

Nie podzielam stanowiska Rady Miejskiej w Bieruniu wyrażonego w uchwale z dnia 25.04.2013 r. w sprawie uchwalenia aktualizacji studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia. Mój stanowczy sprzeciw budzi nieuwzględnienie przez Radę Miejską uwag nr od 37 do 533 oraz 715 z zał. nr 4 do uchwały, dotyczących sprzeciwu wobec zmiany przeznaczenia działek położonych pomiędzy rzeką Mleczną, Potokiem Stawowym i ul. Kopcową z korytarza ekologicznego (KE) na zabudowę usługową (ZU) motywując swoją decyzję jak poniżej.

Przedmiotowy teren znajdując się w bezpośrednim otoczeniu średniowiecznego gródka wpisanego do rejestru zabytków (pod nr 819/67 decyzją z dnia 21 grudnia 1967 r. (...)), wałów rzeki Mlecznej i Potoku Stawowego oraz ściśle zabudowanej części starówki pełni znaczącą dla miasta funkcję bioklimatyczną, bezpieczeństwa, oraz stanowi ochronę ekspozycji E3, E4, E6 widoku sylwety Bierunia Starego.

Jak napisał główny projektant aktualizacji studium w piśmie skierowanym do pana Burmistrza z dnia 20 marca : "zabudowanie w planowanym zakresie fragmentu doliny rzeki Mlecznej już nigdy nie pozwoli na swobodne kształtowanie pierścienia terenów zieleni wokół zespołu staromiejskiego i będzie precedensem do dalszego procesu zabudowania terenów niezgodnie z sztuką urbanistyczną" pozbawiając tym samym przyszłe pokolenia możliwości realizacji strefy rekreacyjno wypoczynkowej w formie zieleni urządzonej lub jak wskazuje projektant pozostawienie terenu w formie swobodnej.

Przekształcenie terenu w ZU jest niespójne z zapisami załącznika do uchwały gdzie czytamy w podpunkcie Ochrona przyrody i krajobrazu: "chronić przed zabudową tereny stanowiące korytarze ekologiczne (doliny cieków i lasy)".

Podjęta uchwała w swoim kształcie nie wpisuje się również w priorytety strategiczne sformułowane w Strategii rozwoju miasta: Bieruń 2020 gdzie czytamy m.in.

"Bieruń miastem oszczędnie gospodarującym zasobami naturalnymi przekształcając się w miasto zielone".

Zamiar zmiany przeznaczenia terenu negatywnie zaopiniowały instytucje państwowe: Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach pismem z dnia 24.04.2013 r. oraz Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Katowicach pismem z dnia 17.04.2013 r. których treść została przytoczona w zdaniu odrębnym Pana Marcina Nygi- Przewodniczącego Komisji Gospodarki Miejskiej.

Zmiana przeznaczenia terenu na etapie uchwalenia aktualizacji studium wiąże się bezpośrednio z zamiarem inwestora- firmy M.T. Silesia budowy wielko powierzchniowego

sklepu co z powodu bliskiej lokalizacji centrum miasta może powodować upadłość wielu rodzimych przedsiębiorców zlokalizowanych na starówce.

Opierając się na obowiązujących w gminie dokumentach, na opinii kompetentnych instytucji oraz autora aktualizacji studium na sprzeciwie mieszkańców zamieszkujących w sąsiedztwie przedmiotowego terenu i sprzeciwie wielu stowarzyszeń działających na terenie Bierunia podjęłam świadomą decyzję o negatywnym głosowaniu w/w uchwały.

Uważam, że powinniśmy iść w kierunku promowania terenu ze względu na jego walory historyczne, kulturowe i przyrodnicze podnosząc świadomość ekologiczną mieszkańców oraz wskazywać jednocześnie nadrzędność tych funkcji nad konsumpcjonizmem.

dr Barbara Panek-Bryła

Radna Rady Miejskiej w Bieruniu

Zdanie odrębne do uchwały Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 25.04.2013 r.

**w sprawie uchwalenia aktualizacji studium uwarunkowań
i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia**

Nie podzielam stanowiska Rady Miejskiej w Bieruniu wyrażonego w uchwale z dnia 25.04.2013 r. w sprawie uchwalenia aktualizacji studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia. Mój stanowczy sprzeciw budzi nieuwzględnienie przez Radę Miejską uwag nr od 37 do 533 oraz 715 z zał. nr 4 do uchwały, dotyczących sprzeciwu wobec zmiany przeznaczenia działek położonych pomiędzy rzeką Mleczną, Potokiem Stawowym i ul. Kopcową z korytarza ekologicznego (KE) na zabudowę usługową (ZU)

Mój sprzeciw jest wyrazem poparcia dla głosu stowarzyszeń działających na terenie Bierunia takich jak: Razem dla Bierunia, 600-letni Bieruń, Nasz Region, Atlantyda, Akcja Katolicka. Wynika również z faktu, że mieszkańcom osiedla ERG, których reprezentuję potrzebna jest placówka handlowa, ale na samym osiedlu tak jak to wielokrotnie wskazywałem na działce gminnej o powierzchni max 2000m a nie w lokalizacji wskazywanej przez inwestora, który jest właścicielem działki w widłach rzeki Mleczonej i Potoku Stawowego.

To właśnie Rada Miasta z panem Burmistrzem powinna wskazywać inwestorom gdzie są potrzeby społeczne na takie placówki handlowe a nie odwrotnie, że to inwestor przekonuje wszystkich wkoło, że ma najlepszy teren w gminie gdzie może wybudować pawilon handlowy.

Kolejny aspekt, który miał wpływ na moją decyzję to naturalny polder, na którym w dziejach Starego Bierunia nieraz poziom wód gruntowych był taki, iż cała ta działka przy Potoku Stawowym była w wodzie. Jeżeli miałyby tam powstać inwestycja musiałby ten teren być podniesiony i tutaj podzielam obawę mieszkańców ulicy Kopcowej, Zdrowia, którzy się boją, że całą tą wodę będą mieli w piwnicach.

I ostatni powód to głos projektanta studium, pana Wiesława Chmielewskiego, który apelował, aby z przyczyn: bezpieczeństwa, ekologicznych, ochrony dziedzictwa kulturowego i zasad planowania przestrzennego, teren przywrócić do przeznaczenia korytarza ekologicznego.

Witold Grzegorz

Radny Rady Miejskiej w Bieruniu

ZDANIE ODREBNE

do uchwały nr IV/1/2013 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 25.04.2013 r.

w sprawie uchwalenia aktualizacji studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia

Zgłaszam zdanie odrębne do stanowiska Rady Miejskiej w Bieruniu wyrażonego w uchwale nr IV/1/2013 z dnia 25.04.2013 r. w sprawie uchwalenia aktualizacji studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia.

Mój zdecydowany sprzeciw budzi nieuwzględnienie przez Radę Miejską uwag nr od 37 do 533 oraz 715 z zał. nr 4 do uchwały (Rozstrzygnięcia o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu aktualizacji studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia), dotyczących sprzeciwu wobec zmiany przeznaczenia działek położonych pomiędzy rzeką Mleczną, Potokiem Stawowym i ul. Kopcową z korytarza ekologicznego (KE) na zabudowę usługową (ZU).

Wskazane działki, mimo że dotyczą niewielkiego obszaru, posiadają duże znaczenie w zagospodarowaniu przestrzennym miasta. Fakt ten był podkreślany na sesji przez opracowującego dokument projektanta Wiesława Chmielewskiego, który apelował, aby z przyczyn: bezpieczeństwa, ekologicznych, ochrony dziedzictwa kulturowego i zasad planowania przestrzennego, tereny przywrócić do przeznaczenia korytarza ekologicznego. W pełni utożsamiam się z tą argumentacją.

Przed rozpoczęciem sesji Rady burmistrz i radni otrzymali także pisma dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach (pismo OKI-19/290/13/WSZ/7833 z dnia 24.04.2013 r.) oraz Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Katowicach (pismo K-NR.0522.29.2013.JH, RPW/4499/2013 z dnia 17.04.2013 r.) z jednoznacznym stanowiskiem tych instytucji w przedmiotowej sprawie. Dyrektor RZGW Tomasz Cywiński pisze: „Opisany przez Pana zamiar przekwalifikowania terenów uznanych w projekcie studium jako zalewowe na tereny usługowe i związane z tym podniesienie terenu stoi w całkowitej sprzeczności z ustaleniami studium, co więcej może spowodować wzrost zagrożenia powodziowego, co bezpośrednio przełoży się na bezpieczeństwo ludności i jej mienia, jak również stoi w sprzeczności z przywoływanym art. 88a ww. ustawy Prawo wodne oraz z art. 7 ustawy z dnia 8.03.1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z 2001 r. z późniejszymi zmianami), który stanowi, że zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy. W szczególności zadania te obejmują m. in. sprawy porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli oraz ochrony przeciwpożarowej i przeciwpowodziowej.” W sposób jeszcze bardziej jednoznaczny wypowiada się Magdalena Lachowska – Śląski Wojewódzki Konserwator Zabytków: „posadowienie tego rodzaju obiektu [sklep] na przedmiotowym terenie może negatywnie wpłynąć na gródek średniowieczny, wpisany do rejestru zabytków pod nr 819/67 decyzją z dnia 21 grudnia 1967 r. (...) Umożliwienie lokowania obiektów usługowych w tak bliskim sąsiedztwie

w/w zabytku, jak również zabudowy staromiejskiej (układ urbanistyczny wpisany do rejestru zabytków pod nr 731/66 decyzją z dnia 15 czerwca 1966 roku) niewątpliwie zakłóci, a nawet może doprowadzić do likwidacji osi widokowych. (...) Przedmiotowy teren znajduje się w strefie „W” – ochrony ekspozycji widoku sylwety Bierunia Starego. Na obszarze strefy szczególnie nacisk należy położyć na ochronę zachowanych dotychczas widoków. (...) Ponadto przeznaczenie tego obszaru (obecnie tereny zalewowe) pod zabudowę usługową może spowodować niekorzystną zmianę sytuacji hydrologicznej, która wpłynie negatywnie na gródek i układ staromiejski. Tut. Urząd na etapie uzgadniania zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie wyrazi zgody na budowę sklepu wielkopowierzchniowego w proponowanej lokalizacji. Ochrona wartości zabytkowych musi w tym przypadku mieć charakter nadrzędny.”

Niestety nie bacząc na opinię autorów aktualizacji studium, ani na argumenty radnych z tej części miasta, wbrew przepisom prawa (w szczególności ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym), wbrew stanowisku instytucji odpowiedzialnych w Rzeczypospolitej Polskiej za gospodarkę wodną i ochronę zabytków, wbrew zdaniu kilkuset mieszkańców, którzy żyją w sąsiedztwie przedmiotowych terenów oraz wbrew zdrowemu rozsądkowi (w mieście dotkniętym na przestrzeni ostatnich kilkunastu lat dwoma powodziami otwiera się pod zabudowę tereny zalewowe), Rada Miejska podjęła ww. uchwałę.

Szczególnie bulwersuje fakt, że uchwała została podjęta głosami radnych w większości z innych części Bierunia, którzy zgadzając się na przekształcenie terenów zalewowych pod Kopcem pod działalność usługową, nie uwzględnili uwag mieszkańców, których ta zmiana najbardziej dotyka. Są to radni: Natalia Gajewska, Konrad Mateja, Tomasz Nyga, Ryszard Piskorek, Adam Rozmus, Jolanta Siemianowska, Sławomir Wawrzyniak.

Negatywne konsekwencje, jakie ta decyzja może przynieść w przyszłości dla bezpieczeństwa mieszkańców oraz dziedzictwa kulturowego Bierunia wynika z faktu, że na pierwszym miejscu - przed potrzebami mieszkańców - Rada Miejska postawiła interes zewnętrznych inwestorów.

Krystian Grzesica

Radny Rady Miejskiej w Bieruniu

Zdanie odrębne do uchwały Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 25.04.2013 r.

w sprawie uchwalenia aktualizacji studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia

Nie podzielam stanowiska Rady Miejskiej w Bieruniu wyrażonego w uchwale z dnia 25.04.2013 r. w sprawie uchwalenia aktualizacji studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia. Mój stanowczy sprzeciw budzi nieuwzględnienie przez Radę Miejską uwag nr od 37 do 533 oraz 715 z zał. nr 4 do uchwały, dotyczących sprzeciwu wobec zmiany przeznaczenia działek położonych pomiędzy rzeką Mleczną, Potokiem Stawowym i ul. Kopcową z korytarza ekologicznego (KE) na zabudowę usługową (ZU).

Wskazane działki, mimo że dotyczą niewielkiego obszaru, posiadają duże znaczenie w zagospodarowaniu przestrzennym miasta. Podkreślał ten fakt na sesji projektant Wiesław Chmielewski apelując, aby z przyczyn: bezpieczeństwa, ekologicznych, ochrony dziedzictwa kulturowego i zasad planowania przestrzennego, tereny przywrócić do przeznaczenia korytarza ekologicznego. W pełni utożsamiam się z tą argumentacją.

W celu rozwiania wszelkich wątpliwości zwróciłem się do Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach (zał. 1, pismo OKI-19/290/13/WSZ/7833 z dnia 24.04.2013 r.) oraz Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Katowicach (zał. 2, pismo K-NR.0522.29.2013.JH, RPW/4499/2013 z dnia 17.04.2013 r.) o zajęcie stanowiska w przedmiotowej sprawie. Kopie pism przekazałem radnym i burmistrzowi przed rozpoczęciem sesji. Dyrektor RZGW Tomasz Cywiński pisze: „Opisany przez Pana zamiar przekwalifikowania terenów uznanych w projekcie studium jako zalewowe na tereny usługowe i związane z tym podniesienie terenu stoi w całkowitej sprzeczności z ustaleniami studium, co więcej może spowodować wzrost zagrożenia powodziowego, co bezpośrednio przełoży się na bezpieczeństwo ludności i jej mienia, jak również stoi w sprzeczności z przywoływanym art. 88a ww. ustawy Prawo wodne oraz z art. 7 ustawy z dnia 8.03.1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z 2001 r. z późniejszymi zmianami), który stanowi, że zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy. W szczególności zadania te obejmują m. in. sprawy porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli oraz ochrony przeciwpożarowej i przeciwpowodziowej.” W sposób jeszcze bardziej jednoznaczny wypowiada się Magdalena Lachowska – Śląski Wojewódzki Konserwator Zabytków: „posadowienie tego rodzaju obiektu [sklep] na przedmiotowym terenie może negatywnie wpłynąć na gródek średniowieczny, wpisany do rejestru zabytków pod nr 819/67 decyzją z dnia 21 grudnia 1967 r. (...) Umożliwienie lokowania obiektów usługowych w tak bliskim sąsiedztwie w/w zabytku, jak również zabudowy staromiejskiej (układ urbanistyczny wpisany do rejestru zabytków pod nr 731/66 decyzją z dnia 15 czerwca 1966 roku) niewątpliwie zakłóci, a nawet może doprowadzić do likwidacji osi widokowych.

(...) Przedmiotowy teren znajduje się w strefie „W” – ochrony ekspozycji widoku sylwety Bierunia Starego. Na obszarze strefy szczególny nacisk należy położyć na ochronę zachowanych dotychczas widoków. (...) Ponadto przeznaczenie tego obszaru (obecnie tereny zalewowe) pod zabudowę usługową może spowodować niekorzystną zmianę sytuacji hydrologicznej, która wpłynie negatywnie na gródek i układ staromiejski. Tut. Urząd na etapie uzgadniania zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie wyrazi zgody na budowę sklepu wielkopowierzchniowego w proponowanej lokalizacji. Ochrona wartości zabytkowych musi w tym przypadku mieć charakter nadrzędny.”

Niestety nie bacząc na opinię autorów aktualizacji studium, wbrew przepisom prawa (w szczególności Ustawie o samorządzie gminnym), wbrew stanowisku instytucji odpowiedzialnych w Rzeczypospolitej Polskiej za gospodarkę wodną i ochronę zabytków, wbrew zdaniu kilkuset mieszkańców, którzy żyją w sąsiedztwie przedmiotowych terenów oraz wbrew zdrowemu rozsądkowi (w mieście dotkniętym na przestrzeni ostatnich kilkunastu lat dwoma powodziami otwiera się pod zabudowę tereny zalewowe), Rada Miejska podjęła w/w uchwałę.

Mając na uwadze fakt, że studium to dokument uchwalany raz na kilkadziesiąt lat, a zawarte w nim rozwiązania są często nieodwracalne, ponadto świadomy, że pamięć ludzka jest krótka, przyszłym pokoleniom mieszkańców miasta ku przestrodze wymieniam osoby, które dnia 25.04.2013 r. zapisały się czarnymi zgłoskami w annałach miejskich, zgadzając się na przekształcenie terenów zalewowych pod Kopcem pod działalność usługową, są to: radni Konrad Mateja, Ryszard Piskorek, Natalia Gajewska, Jolanta Siemianowska, Sławomir Wawrzyniak, Tomasz Nyga, Adam Rozmus oraz burmistrz Bernard Pustelnik, który na wcześniejszym etapie prac nie uwzględnił uwag mieszkańców.

Wszelkie zło, jakie ta decyzja może przynieść w przyszłości dla bezpieczeństwa mieszkańców oraz dziedzictwa kulturowego Bierunia wynika z faktu, że na pierwszym miejscu Rada Miejska postawiła interes dwóch inwestorów: Marka Spyry i Tomasza Norasa.

Marcin Nyga

Radny Rady Miejskiej w Bieruniu

Gliwice 24.04.2013 r

OKI-19/290/13/WSZ/.....

Marcin Nyga
ul. Zdrowia 21
43-150 Bieruń

W odpowiedzi na Pana pismo w sprawie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach informuje, że wraz z pismem znak OKI-19/31/ 12/KR/1979 z dnia 01.02.2012 r. zaopiniował negatywnie przedłożony projekt studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia ze względu na dopuszczenie w nim realizacji zabudowy przewidzianej na stały pobyt ludzi na terenach zalewowych. Zgodnie z obowiązującym prawodawstwem tj. art. 11, ust. 6 organ sporządzający projekt studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego występuje o opinie dotyczące rozwiązań przyjętych w projekcie do: lit. i dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej w zakresie zagospodarowania obszarów *szczególnego zagrożenia powodzią*. Obszarami *szczególnego zagrożenia powodzią* zgodnie z art. 9, ust. 1, lit. 6c są odpowiednie obszary wyznaczone na mapach zagrożenia powodziowego (tzw. woda stuletnia oraz woda dziesięcioletnia), jak również obszary między linią brzegu a wałem przeciwpowodziowym lub naturalnym wysokim brzegiem, w który wbudowano trasę wału przeciwpowodziowego. Biorąc pod uwagę, że publikacja map, o których mowa wyżej nastąpi do 22.12.2013 r. należy mieć świadomość, że na chwilę obecną obszarami *szczególnego zagrożenia powodzią* są wyłącznie obszary pomiędzy linią brzegu a wałem przeciwpowodziowym. W związku z powyższym należy stwierdzić, że obszary zalewowe wyznaczone w projekcie studium nie posiadają charakteru prawnego i nie istnieją w stosunku do nich obligatoryjne zakazy i nakazy w kwestii zagospodarowania terenu. Dyrektor tut. Zarządu opiniując negatywnie wspomniany dokument wskazał, że w świetle braku przepisów odrębnych dla wspomnianych terenów zalewowych, wydaje się być uzasadnione wprowadzenie odpowiednich zapisów właśnie na etapie projektu studium, gdyż dokument ten stanowi zbiór wytycznych dla sporządzenia projektów miejscowych planów, a tym samym podstawę kształtowania zagospodarowania

przestrzennego na terenie gminy. Dopuszczenie zabudowy na tych obszarach, w przypadku wezbrania powodziowego będzie skutkowało zwiększonym podpiętrzeniem wód powodziowych a w konsekwencji spotęgowaniem powstałych strat. Powodzie są zjawiskami naturalnymi, których nie da się przewidzieć. Dlatego tak istotne jest ograniczanie potencjalnych negatywnych konsekwencji powodzi dla zdrowia ludzi, środowiska oraz działalności gospodarczej. W przytoczonym piśmie Dyrektor RZGW Gliwice podkreślił, że przyjęty sposób zagospodarowania terenów zalewowych stoi w sprzeczności z zapisami art. 88a ustawy Prawo wodne w myśl, którego ochrona przed powodzią jest zadaniem organów administracji rządowej i samorządowej oraz w sprzeczności z zapisami art. 1 ust. 2 pkt. 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, które obligują do uwzględnienia w planowaniu wymogów ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia. Zgodnie z obowiązującym prawodawstwem wnioski wynikające z opinii nie są wiążące dla organu sporządzającego projekt studium, a decyzja o ich uwzględnieniu należy do organu. Dyrektor tut. Zarządu przedstawiając swą opinię wyczerpał tym samym możliwości prawne wpływu na zagospodarowanie przestrzenne jakie przewidziano w obowiązującym prawodawstwie na tym etapie planistycznym. Niemniej jednak należy podkreślić brak konsekwencji organu sporządzającego projekt studium, oraz lekkomyślność w podejściu do aspektów związanych z bezpieczeństwem ludności i jej mienia. Organ sporządzający posiada najlepszą wiedzę na temat skali zagrożenia powodzią na terenie gminy, i w związku z powyższym wszelkie działania planistyczne winny być zorientowane na ograniczenie ryzyka powodziowego na terenie gminy. W przesłanym do zaopiniowania projekcie studium wraz z pismem znak GPN-7320/3/61/2010 z dnia 11.01.2011 r. organ sporządzający w części A projektu studium wskazał: "...nałożenie się na siebie różnorodnych stref zalewowych daje całkowity obraz terenów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi...", i dalej w części B zaznaczył: "...w mpzp dla obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi należy przyjąć rozwiązania, które będą ograniczały zagrożenie powodziowe. W szczególności należy ograniczyć rozwój zabudowy oraz zapewnić przyjmowanie w mpzp form architektonicznych, które będą minimalizowały straty wśród istniejącej i planowanej zabudowy..." Opisany przez Pana zamiar przekwalifikowania terenów uznanych w projekcie studium jako zalewowe na tereny usługowe i związane z tym podniesienie poziomu terenu stoi w całkowitej sprzeczności z ustaleniami studium, co więcej może spowodować wzrost zagrożenia powodziowego, co bezpośrednio przełoży się na bezpieczeństwo ludności i jej mienia, jak również stoi w sprzeczności z przywołanym art. 88a ww. ustawy Prawo wodne oraz z art. 7 ustawy z dnia 8.03.1990 r. o samorządzie

gminnym (Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z 2001 r. z późniejszymi zmianami), który stanowi, że zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy. W szczególności zadania te obejmują m.in. sprawy porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli oraz ochrony przeciwpożarowej i przeciwpowodziowej.

.....
.....
.....
.....
.....

Do wiadomości:

1. OKI a/a

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Katowicach
ul. Francuska 12, 40-015 Katowice
tel. (32) 253 77 98, fax: (32) 256 48 58
www.wkz.katowice.pl

K-NR.0522.29.2013.III
ZTN - 190 - 2013

Katowice, dnia 17 kwietnia 2013 roku
za wyrażenia ratyfikacji w imieniu

SZANOWNY PAN

MARCIN NYGA
UL. ZDROWIA 21
43-150 BIERUŃ

dot.: aktualizacji studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia.

W związku z informacjami o przekwalifikowaniu terenu leżącego pomiędzy wioskami Młeczno i potoku Siawowego a gródkiem średniowiecznym (strefa „W”) i starym miastem (strefa „A”), na obszar zespołów i obiektów usługowych (właściciel terenu zamierza postawić na tym terenie sklep wielkopowierzchniowy), Śląski Wojewódzki Konserwator Zabytków zwraca uwagę, że:

- posadowienie tego rodzaju obiektu na przedmiotowym terenie może negatywnie wpłynąć na gródek średniowieczny, wpisany do rejestru zabytków pod nr 819/67 decyzją z dnia 21 grudnia 1967 roku. Jest to najstarszy zabytek zlokalizowany na terenie miasta Bierunia. Zabytkowy charakter posiada również jego otoczenie, które do tej pory nie zostało rozpoznane. Dlatego też wszelkie prace ziemne planowane w jego sąsiedztwie będą wymagały przeprowadzenia wyprzedzających badań archeologicznych. Sam gródek nie może być przedmiotem jakichkolwiek działalności, które groziłyby jego zniszczeniem lub prowadziły do zmian jego wyglądu. Wyniki badań archeologicznych mogą wpłynąć na weryfikację naszej wiedzy na temat obszaru gródka;
- umożliwienie lokowania obiektów usługowych w taki bliskim sąsiedztwie w/w zabytku, jak również zabudowy staromiczkiej (układ urbanistyczny wpisany do rejestru zabytków pod nr 731/66 decyzją z dnia 15 czerwca 1966 roku) niewątpliwie zaskłoni, a nawet może doprowadzić do likwidacji osi widokowych;
- przedmiotowy teren znajduje się w strefie „B” – pośredniej ochrony konserwatorskiej, w obrębie której ochronie podlega utrzymanie zasadniczych

elementów historycznego rozplanowania oraz charakter i skala zabudowy. Wszelkie zmiany należy uzgadniać z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków;

- przedmiotowy teren znajduje się w strefie „W” – ochrony ekspozycji widoku sylwety Bierunia Starego. Na obszarze strefy szczególny nacisk należy położyć na ochronę zachowanych dotychczas widoków. Wszelka nowo powstała zabudowa kubaturowa w strefie powinna posiadać odpowiednią skalę oraz gabaryty nie zagrażające ekspozycji widokowej zespołów zabudowy o wartościach kulturowych;
- ponadto przeznaczenie tego obszaru (obecnie tereny zalewowe) pod zabudowę usługową może spowodować niekorzystną zmianę sytuacji hydrologicznej, która wpłynie negatywnie na gródek i układ staromiejski;
- tut. urząd na etapie uzgadniania zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie wyraża zgody na budowę sklepu wielkopowierzchniowego w proponowanej lokalizacji. Ochrona wartości zabytkowych musi w tym przypadku mieć charakter nadrzędny.

SLĄSKI WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR ZABYTKÓW
w Katowicach
Magdalena Lachowska

Odpisanie

1. adresat

Do wiadomości

1. a/a. J11/AK, 17.04.2013 r

22.04.2013